

Utdanningsdirektoratet
Postboks 9359 Grønland
0135 OSLO

S | OM

Vår referanse
2010/3247

Deres referanse
2010/694

Dato
17.01.2011

HØRINGSUTTALELSE OM FORSLAGET TIL ENDRING AV FORSKRIFT TIL OPPLÆRINGSLOVA § 10-2 «FULL SKYSSGODTGJERSLE»

Under henvisning til Utdanningsdirektoratets høringsbrev 15. desember 2010 med vedlagt høringsnotat om forslag til endring av forskrift til opplæringslova § 10-2, vil jeg komme med noen kommentarer.

Det vises i notatet til at bakgrunnen for forslagene blant annet er ombudsmannens uttalelse i sak 2008/2750 (SOMB-2009-49). På notatets side 2 uttaler direktoratet følgende:

«Sivilombudsmannen stilte ... spørsmål ved om det er hensiktsmessig å bruke syketransportforskriften som en minstesats, og reiser spørsmålet om det ikke heller er tjenelig å vise til en minstesats som dekker mer av de faste og variable kostnadene ved bilbruk. De totale kostnadene knyttet til bilbruk kommer etter Sivilombudsmannens vurdering bedre til uttrykk i satsene for bruk av bil i statens tjeneste, jf. Særavtale for reiser innenlands for statens regning pkt. 9.2.6 § 6. Sivilombudsmannen peker på at avtalen om bruk av bil i statens tjeneste dekker mer av faste og variable kostnader...»

For å unngå eventuelle misforståelser, understreker jeg at jeg ikke har uttalt noe om hvor høy satsen skal være, eller om statens satser bør benyttes ved fastsettelse av skoleskyssgodtgjørelse. Dette er lovgivningspolitiske spørsmål som faller utenfor ombudsmannens arbeidsområde.

I den ovennevnte uttalelsen ble det uttalt følgende på side 8-9:

«Forskriftens ordlyd om at også andre nødvendige kostnader kan kreves dekket, innebærer at forskriften i utgangspunktet ikke kan sies å stride mot den lovpålagte plikten til å yte 'full skyssgodtgjersle'. Det kan likevel stilles spørsmål om denne løsningen på en god måte oppfyller lovbestemmelsens formål, da det i praksis må sies å være vanskelig å dokumentere enkelte nødvendige kostnader, som en forholdsmessig del av de faste utgiftene til

bilhold, for eksempel en del av forsikringspremien og avskrivninger på kjøretøyet. ...

Selv om jeg ... isolert sett [ikke] har rettslige innvendinger til fylkeskommunens vurdering, finner jeg grunn til å be departementet vurdere om forskriftsreguleringen på dette punktet er tilfredsstillende.»

Det ble på uttalelsens side 8 også vist til følgende sitat i en uttalelse i ombudsmannens årsmelding for 1997 side 159 (det riktige skal være side 162), se også SOMB-1997-39:

«Jeg kan ikke se at fylkeskommunens henvisning til de refusjonssatsene trygdeetaten benytter gir overbevisende holdepunkter for at den sats fylkeskommunen har valgt kan sies å gi 'full skyssgodtgjørelse' i lovens forstand. Lovbestemmelsene er forskjellige og gjelder på ulike livsområder. I den foreliggende saken må utgangspunktet for vurderingen tas i det faktum at B var henvist til å kjøre datteren dersom hun skulle ha mulighet til å gå på den aktuelle skolen. Etter min mening er det derfor best i samsvar med lovens ordlyd og formål at både faste og variable kostnader ved bruk av egen bil i utgangspunktet dekkes, slik statens og fylkeskommunens satser for kjøregodtgjørelse for bruk av egen bil i tjenesten gjør.»

Uttalelsene sett i sammenheng viser at jeg mener det er best i samsvar med opplæringslova at eleven får dekket både faste og variable kostnader ved bruk av egen bil. Det ble henvist til statens satser for å peke på en kjent standardsats som tok høyde for begge kostnadstypene – ikke for å gi uttrykk for at det bør henvises til statens satser i den nye § 10-2.

Arne Fliflet